

Smjernice

**Smjernice 5/2019 o kriterijima prava na zaborav u
slučajevima internetskih pretraživača u skladu s Općom
uredbom o zaštiti podataka**

(1. dio)

Verzija 2.0

Doneseno 7. srpnja 2020.

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not yet been proofread.

Povijest verzije

Verzija 2.0	7. srpnja 2020.	Donošenje Smjernica nakon javnog savjetovanja
Verzija 1.1	17. veljače 2020.	Manji ispravci
Verzija 1.0	2. prosinca 2019.	Donošenje Smjernica za javno savjetovanje

Sadržaj

Uvod	4
1 Temelji za pravo na brisanje podataka u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka	6
1.1 Razlog 1.: Pravo na brisanje kada osobni podaci više nisu nužni u odnosu na obradu pružatelja pretraživača (članak 17. stavak 1. točka (a))	7
1.2 Razlog 2.: Pravo na brisanje podataka u slučaju da ispitanik povuče privolu kada je pravna osnova za obradu u skladu s člankom 6. stavkom 1. ili člankom 9. stavkom 2. točkom (a) Opće uredbe o zaštiti podataka i kada ne postoji druga pravna osnova za obradu (članak 17. stavak 1. točka (b))	8
1.3 Razlog 3.: Pravo na traženje zahtjeva za brisanje kada je ispitanik ostvario svoje pravo na ulaganje prigovora u vezi s obradom njegovih ili njezinih osobnih podataka (članak 17. stavak 1. točka (c)).....	8
1.4 Razlog 4.: Pravo na brisanje podataka kada su osobni podaci nezakonito obrađeni (članak 17. stavak 1. točka (d)).....	10
1.5 Razlog 5.: Pravo na brisanje kada osobni podaci moraju biti izbrisani radi sukladnosti s pravnom obvezom (članak 17. stavak 1. točka (e)).....	10
1.6 Razlog 6.: Pravo na brisanje podataka kada su osobni podaci koji su prikupljeni u vezi s ponudom usluga informacijskog društva djetetu (članak 17. stavak 1. točka (f)).	11
2 Izuzeća od prava na brisanje podataka na temelju članka 17. stavka 3.....	11
2.1 Obrada je nužna radi ostvarivanja prava na slobodu izražavanja i informiranja	12
2.2 Obrada je nužna radi poštovanja pravne obveze kojom se zahtijeva obrada prema pravu Unije ili pravu države članice kojem podliježe voditelj obrade ili za izvršavanje zadaće od javnog interesa ili pri izvršavanju službene ovlasti voditelja obrade	14
2.2.1 Pravna obveza	14
2.2.2 Izvršavanje zadatka provedenog u javnom interesu ili u izvršavanju javne ovlasti	15
2.3 Razlozi od javnog interesa u području javnog zdravlja	16
2.4 U svrhe arhiviranja u javnom interesu, u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe u skladu s člankom 89. stavkom 1. u mjeri u kojoj je vjerojatno da se pravom iz stavka 1. može onemogućiti ili ozbiljno ugroziti postizanje ciljeva te obrade	16
2.5 Uspostavljanje, ostvarivanje ili obrane pravnih zahtjeva.....	17

Europski odbor za zaštitu podataka

Uzimajući u obzir članak 70. stavak 1. točku (e) Uredbe 2016/679/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ, (dalje u tekstu: Opća uredba o zaštiti podataka),

uzimajući u obzir Sporazum o EGP-u, a posebno njegov Prilog XI. i Protokol 37., kako su izmijenjeni Odlukom Zajedničkog odbora EGP-a br. 154/2018 od 6. srpnja 2018.,¹

uzimajući u obzir članak 12. i članak 22. svojeg Poslovnika,

DONIO JE SLJEDEĆE SMJERNICE:

UVOD

1. Nakon presude Suda Europske unije („**Sud**”) u predmetu Costeja od 13. svibnja 2014.², ispitanik može zatražiti od pružatelja mrežnog pretraživača („**pružatelj pretraživača**”)³ da obriše jednu ili više poveznica na mrežne stranice s popisa rezultata prikazanih nakon pretrage na temelju njezinog ili njegovog imena.
2. U skladu s izvješćem o transparentnosti društva Google⁴, postotak URL-ova koje društvo Google nije uklonilo nije se povećao tijekom proteklih pet godina od navedene presude. Međutim, nastavno na presudu Suda, čini se da su ispitanici postali svjesniji svojeg prava na podnošenje prigovora na odbijanje njihovih zahtjeva za uklanjanje otkako su nadzorna tijela uočila povećanje u broju prigovora koji se odnose na odbijanje pružatelja pretraživača da izbrišu poveznice.
3. Europski odbor za zaštitu podataka („**EDPB**”), u skladu sa svojim akcijskim planom, osmišljava smjernice na temelju članka 17. Opće uredbe o zaštiti podataka („**GDPR**”). Dok te smjernice ne budu dovršene, nadzorna tijela moraju nastaviti obrađivati i istraživati prigovore ispitanika koliko god je to moguće i na pravovremen način.
4. U skladu s tim, ovim se dokumentom želi protumačiti pravo na zaborav u slučajevima pretraživača u smislu odredbi članka 17. Opće uredbe o zaštiti podataka („**pravo na traženje brisanja s popisa**”). Točnije, pravo na zaborav posebno je doneseno u okviru članka 17. Opće uredbe o zaštiti podataka

¹ Upućivanja na „države članice” iz ovih smjernica trebaju se tumačiti kao upućivanja na „države članice EGP-a”.

² Sud, predmet C-131/12, Google Spain SL i Google Inc. protiv Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) i Mario Costeja González, presuda od 13. svibnja 2014.

³ uključujući arhivsko gradivo u mrežnom okruženju poput archive.org

⁴ <https://transparencyreport.google.com/eu-privacy/overview?hl=hr>

kako bi se u obzir bilo uzelo pravo na brisanje podataka koje je uspostavljeno u presudi u predmetu Costeja.

5. Unatoč tomu, na temelju Direktive 95/46/EZ od 24. listopada 1995. („**Direktiva**“) i kako je Sud naveo u svojoj prethodno spomenutoj presudi u predmetu Costeja⁵, pravo na brisanje podataka podrazumijeva dva prava (pravo na ulaganje prigovora i pravo na brisanje iz Opće uredbe o zaštiti podataka). Točnije, primjena članka 21. izričito je predviđena kao treća osnova za pravo na brisanje. Kao rezultat, kao pravne osnove za zahtjeve za brisanje mogu služiti članak 17. i članak 21. Opće uredbe o zaštiti podataka. Pravo na ulaganje prigovora i pravo na brisanje već su zajamčeni na temelju Direktive. Unatoč tomu, kako će biti navedeno, tekst Opće uredbe o zaštiti podataka zahtijeva prilagođavanje tumačenja ovih prava.
6. Najprije je potrebno napomenuti da je, iako je članak 17. Opće uredbe o zaštiti podataka primjenjiv na sve voditelje obrade, ovaj dokument usmjeren isključivo na obrade pružatelja pretraživača i zahtjeve za brisanje koje su podnijeli ispitanici.
7. Postoje neka razmatranja prilikom primjene članka 17. Opće uredbe o zaštiti podataka u odnosu na obrade podataka pružatelja pretraživača. U tom je pogledu potrebno napomenuti da se obrade osobnih podataka koje se provode u kontekstu djelatnosti pružatelja pretraživača moraju razlikovati od obrada koje provode izdavači mrežnih stranica trećih osoba, poput medija koji pružaju mrežni novinski sadržaj⁶.
8. Ako se ispitaniku odobri brisanje određenog sadržaja, to će dovesti do brisanja tog specifičnog sadržaja s popisa rezultata pretrage koja se odnosi na ispitanika kada se pretraga, u pravilu, temelji na njezinom ili njegovom imenu. Međutim, taj će sadržaj i dalje biti dostupan s pomoću ostalih kriterija pretrage.
9. Zahtjevi za brisanje ne dovode do potpunog brisanja osobnih podataka. Točnije, osobni podaci neće biti izbrisani ni s izvornog mrežnog mjesta ni iz indeksa i predmemorije pružatelja pretraživača. Primjerice, ispitanik može zatražiti brisanje osobnih podataka iz indeksa pretraživača čiji su izvor mediji, poput novinskog članka. U tom slučaju poveznica na osobne podatke može biti izbrisana iz indeksa pretraživača; međutim, predmetni će članak i dalje ostati pod kontrolom medija i može ostati javno dostupan, čak i ako više nije vidljiv u rezultatima pretrage koja se temelji na upitima koji načelno uključuju ime ispitanika.
10. Unatoč tomu, pružatelji pretraživača nisu izuzeti na općenit način od obveze potpunog brisanja. U nekim iznimnim slučajevima morat će izvršiti stvarno i potpuno brisanje u svojim indeksima i predmemorijama. Primjerice, kada bi pružatelji pretraživača prestali uzimati u obzir zahtjeve robots.txt koje je proveo izvorni izdavač, zaista bi imali obvezu potpunog brisanja URL-a na sadržaj, a ne samo brisanja onoga što se temelji na imenu ispitanika.

⁵ Sud, predmet C-131/12, presuda od 13. svibnja 2014., točka 88.: „Članak 12. točku (b) i članak 14. podstavak prvi točku (a) Direktive 95/46 treba tumačiti u smislu da je, u cilju poštovanja prava predviđenih tim odredbama i kad su stvarno ispunjeni njima predviđeni uvjeti, operater pretraživača obavezan izbrisati s popisa rezultata, prikazanog nastavno na izvršenu pretragu o prezimenu osobe, poveznice prema mrežnim stranicama koje su objavile treće stranke i koje sadrže informacije u vezi s tom osobom, također i pod pretpostavkom da to prezime ili te informacije nisu prethodno ili istodobno izbrisani s tih mrežnih stranica i to, ako je primjenjivo, čak i kad je njihovo objavljivanje na navedenim stranicama samo po sebi zakonito.”

⁶ Sud, predmet C 131/12, presuda od 13. svibnja 2014.; Europski sud za ljudska prava (ESLJP), „M.L i W.W protiv Njemačke”, 28. lipnja 2018.

11. Ovaj je dokument podijeljen na dvije teme. Prva se tema odnosi na razloge na koje se ispitanik može osloniti u pogledu zahtjeva za brisanje upućenog pružatelju pretraživača u skladu s člankom 17. stavkom 1. Opće uredbe o zaštiti podataka. Druga se tema odnosi na izuzeća od prava na brisanje podataka u skladu s člankom 17. stavkom 3. Opće uredbe o zaštiti podataka. Ovaj će dokument biti nadopunjen prilogom posvećenim ocjenjivanju kriterija za rukovanje prigovorima na odbijanje zahtjeva za brisanje podataka.
12. Ovaj se dokument ne odnosi na članak 17. stavak 2. Opće uredbe o zaštiti podataka⁷. Točnije, ovim se člankom od voditelja obrade koji su učinili osobne podatke javnima zahtijeva da obavijeste voditelje obrade koji su ponovno upotrijebili te osobne podatke s pomoću poveznica, kopija ili replika. Takva obveza informiranja ne odnosi se na pružatelje pretraživača kada pronađu informacije koje sadržavaju osobne podatke koje su treće strane objavile ili stavile na internet, kada ih automatski indeksiraju, privremeno ih pohrane i učine dostupnima korisnicima interneta u skladu s određenim redoslijedom poželjnosti.⁸ K tomu, pružatelji pretraživača koji su zaprimili zahtjev za brisanje podataka od ispitanika ne moraju obavijestiti treću stranu koja je tu informaciju učinila javnom na internetu. Takvom se obvezom nastoji dati veća odgovornost izvornim voditeljima obrade i pokušava se spriječiti umnožavanje inicijativa ispitanika. U tom pogledu, izjava Radne skupine iz članka 29. kojom se navodi da pružatelji pretraživača „ne smiju u okviru opće prakse obavještavati administratore internetskih stranica koje su pogođene brisanjem podataka o činjenici da se nekim mrežnim stranicama ne može pristupiti s pomoću pretraživača kao odgovor na određene upite” jer „takva komunikacija nema pravnu osnovu na temelju zakonodavstva EU-a o zaštiti podataka”⁹ ostaje na snazi. Također je planirano postojanje zasebnih specifičnih smjernica u pogledu članka 17. stavka 2. Opće uredbe o zaštiti podataka.

1 TEMELJI ZA PRAVO NA BRISANJE PODATAKA U OKVIRU OPĆE UREDBE O ZAŠTITI PODATAKA

13. Pravo na brisanje podataka, kako je navedeno u članku 17. Opće uredbe o zaštiti podataka, ne mijenja zaključke iz presude u predmetu Costeja, u kojem je Sud zaključio da je zahtjev za brisanje podataka bio temeljen na pravu na ispravak/brisanje i na pravu na ulaganje prigovora, u skladu s člankom 12., odnosno člankom 14. Direktive
14. Člankom 17. stavkom 1. utvrđuju se opća načela za brisanje podataka ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta iz šest sljedećih slučajeva:
- (a) osobni podaci više nisu nužni u odnosu na svrhe za koje su prikupljeni ili na drugi način obrađeni (članak 17. stavak 1. točka (a));
 - (b) ispitanik povuče privolu na kojoj se obrada temelji (članak 17. stavak 1. točka (b));

⁷ Uredba 2016/679 (Opća uredba o zaštiti podataka), članak 17. stavak 2.: „Ako je voditelj obrade javno objavio osobne podatke i dužan je u skladu sa stavkom 1. obrisati te osobne podatke, uzimajući u obzir dostupnu tehnologiju i trošak provedbe, voditelj obrade poduzima razumne mjere, uključujući tehničke mjere, kako bi informirao voditelje obrade koji obrađuju osobne podatke da je ispitanik zatražio od tih voditelja obrade da izbrišu sve poveznice do njih ili kopiju ili rekonstrukciju tih osobnih podataka.”

⁸ Vidjeti Sud, predmet C-136/17, GC i drugi protiv Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL), presuda od 24. rujna 2019., točka 35. i predmet C-131/12, presuda od 13. svibnja 2014., točka 41.

⁹ Radna skupina iz članka 29., Smjernice za provedbu presude Suda Europske unije o predmetu „Google Spain i Inc v. Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) i Mario Costeja González” C-131/12, WP 225, 26. studenoga 2014., str. 23.

- (c) ispitanik uloži prigovor na obradu u skladu s člankom 21. stavkom 1. te ne postoje jači legitimni razlozi za obradu, ili ispitanik uloži prigovor na obradu u skladu s člankom 21. stavcima 1. i 2. Opće uredbe o zaštiti podataka;
- (d) osobni podaci nezakonito su obrađeni (*članak 17. stavak 1. točka (d)*);
- (e) osobni podaci moraju se brisati radi poštovanja pravne obveze (*članak 17. stavak 1. točka (e)*);
- (f) osobni podaci prikupljeni su u vezi s ponudom usluga informacijskog društva iz članka 8. stavka 1. maloljetnoj osobi (*članak 17. stavak 1. točka (f) koji se odnosi na članak 8. stavak 1.*).

15. Iako su svi razlozi iz članka 17. teoretski primjenjivi kada je riječ o brisanju podataka, u praksi će se neki upotrebljavati rijetko ili nikada, kao što je slučaj povlačenja privole (vidjeti razlog 2. u nastavku).
16. Ispitanik ipak može podnijeti zahtjev za brisanje podataka pružatelju pretraživača na temelju više razloga. Primjerice, ispitanik može zatražiti brisanje podataka jer smatra da više nije nužno da njegovi ili njezini osobni podaci budu obrađivani u pretraživaču (*članak 17. stavak 1. točka (a)*) te također ostvariti svoje pravo na ulaganje prigovora na obradu podataka u skladu s člankom 21. stavkom 1. Opće uredbe o zaštiti podataka (*članak 17. stavak 1. točka (c)*).
17. Kako bi nadzorna tijela mogla ocijeniti prigovore u vezi s pružateljima pretraživača koji su odbili brisanje određenih rezultata pretrage u skladu s člankom 17. Opće uredbe o zaštiti podataka, nadzorna tijela moraju utvrditi treba li sadržaj na koji URL upućuje biti izbrisan ili ne. Stoga u svojoj analizi suštine prigovora moraju uzeti u obzir prirodu sadržaja koji je izdavač mrežnih mjesta trećih strana učinio dostupnim.

1.1 Razlog 1.: Pravo na brisanje kada osobni podaci više nisu nužni u odnosu na obradu pružatelja pretraživača (*članak 17. stavak 1. točka (a)*)

18. U skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (a) Opće uredbe o zaštiti podataka, ispitanik ima pravo od pružatelja pretraživača, nakon pretrage koja je izvršena, u pravilu, na temelju njezinog ili njegovog imena, zatražiti brisanje sadržaja iz rezultata pretrage kada osobni podaci ispitanika koji su vraćeni u te rezultate pretrage nisu nužni u odnosu na svrhe obrade u pretraživaču.
19. Odredbama se ispitaniku omogućuje da zatraži brisanje osobnih podataka koji se odnose na njega ili nju, a koji su učinjeni dostupnima duže nego je to potrebno za obradu pružatelja pretraživača. Međutim, ta se obrada provodi s ciljem omogućavanja lakšeg pristupa informacijama korisnicima interneta. U kontekstu prava na brisanje, mora biti uspostavljena ravnoteža između zaštite privatnosti i interesa korisnika interneta u pristupu informacijama. Posebice mora biti procijenjeno jesu li tijekom vremena osobni podaci postali zastarjeli ili nisu ažurirani.
20. Primjerice, ispitanik može izvršavati svoje pravo na brisanje u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (a) kada:
 - su informacije o njemu ili njoj koje društvo ima uklonjene iz javnog registra;
 - poveznica na mrežno mjesto poduzeća sadržava njegove ili njezine kontaktne detalje iako on ili ona više ne radi u tom poduzeću;
 - podaci moraju biti objavljeni na internetu tijekom nekoliko godina kako bi bile ispunjene zakonske obveze te su ostali dostupni na mreži duže od vremenskog ograničenja koje je utvrđeno zakonodavstvom.

21. Kako je prikazano primjerima, ispitanici mogu zatražiti brisanje sadržaja u kojem su osobni podaci očigledno postali netočni s vremenom ili su zastarjeli. Valja napomenuti da će takva procjena ovisiti i o svrhama izvorne obrade. Posljedično, nadzorna tijela trebaju razmotriti izvorna razdoblja zadržavanja osobnih podataka, kada su dostupna, tijekom provedbe analize zahtjeva za brisanje u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (a) Opće uredbe o zaštiti podataka.

1.2 Razlog 2.: Pravo na brisanje podataka u slučaju da ispitanik povuče privolu kada je pravna osnova za obradu u skladu s člankom 6. stavkom 1. ili člankom 9. stavkom 2. točkom (a) Opće uredbe o zaštiti podataka i kada ne postoji druga pravna osnova za obradu (članak 17. stavak 1. točka (b))

22. U skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (b) Opće uredbe o zaštiti podataka, ispitaniku se može odobriti brisanje osobnih podataka koji se odnose na njega ili nju kada povuče privolu za obradu.

23. U slučaju brisanja, to bi značilo da je pružatelj pretraživača koristio privolu ispitanika kao zakonitu osnovu za svoju obradu. Člankom 17. stavkom 1. Opće uredbe o zaštiti podataka postavlja se pitanje zakonite osnove za obradu na koju se pružatelj pretraživača oslanja u svrhu vraćanja rezultata pretrage koji uključuju osobne podatke.

24. Iz tog je razloga malo vjerojatno da bi ispitanik podnio zahtjev za brisanje na temelju činjenice da želi povući privolu jer je voditelj obrade kojem je ispitanik dao svoju privolu mrežni izdavač, a ne operator pretraživača koji indeksira podatke. Ovo je tumačenje podržao Sud u svojoj presudi u predmetu C-136-17 od 24. rujna 2019. („**presuda u predmetu Google 2**”).¹⁰ Sud navodi da „(...) *privola mora biti „posebna” i stoga se specifično odnositi na obradu koja se provodi u okviru aktivnosti pretraživača (...). U praksi je teško zamisliva situacija (...) u kojoj operator pretraživača zahtijeva od ispitanika izričitu privolu prije nego što za potrebe svoje aktivnosti postavljanja poveznica pristupi obradi osobnih podataka koji se na njih odnose. U svakom slučaju, (...) sama činjenica da osoba podnosi zahtjev za uklanjanje poveznica načelno znači, u najmanju ruku na datum njegova podnošenja, da više nije suglasna s obradom koju provodi operator pretraživača.*”

25. Međutim, u slučaju da je ispitanik povukao svoju privolu za upotrebu svojih podataka na određenoj mrežnoj stranici, izvorni izdavač te mrežne stranice mora obavijestiti pružatelja pretraživača koji je indeksirao te podatke u skladu s člankom 17. stavkom 2. Opće uredbe o zaštiti podataka. Stoga će ispitanik u takvom slučaju imati pravo na odobrenje brisanja osobnih podataka koji se odnose na njega ili nju, ali u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (c).

1.3 Razlog 3.: Pravo na traženje zahtjeva za brisanje kada je ispitanik ostvario svoje pravo na ulaganje prigovora u vezi s obradom njegovih ili njezinih osobnih podataka (članak 17. stavak 1. točka (c)).

26. U skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (c) Opće uredbe o zaštiti podataka, pružatelj pretraživača može ispitaniku odobriti brisanje osobnih podataka koji se odnose na njega ili nju ako ispitanik uloži prigovor na obradu u skladu s člankom 21. stavkom 1. Opće uredbe o zaštiti podataka te ne postoje jači legitimni razlozi za obradu koji provodi voditelj obrade.

¹⁰ Sud, predmet C-136-17, Commission nationale de l’informatique et des libertés (CNIL) protiv Google LLC, 24. rujna 2019.

27. Pravo na ulaganje prigovora jamči jače zaštitne mjere ispitanicima jer se njime ne ograničavaju razlozi u skladu s kojima ispitanici mogu zatražiti brisanje kao na temelju članka 17. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka.
28. Pravo na ulaganje prigovora na obradu omogućeno je člankom 14. Direktive¹¹ i predstavlja razlog za zahtijevanje brisanja od presude u predmetu Costeja. Međutim, razlike u tekstu članka 21. Opće uredbe o zaštiti podataka i članka 14. Direktive ukazuju na to da mogu postojati i razlike u njihovoj primjeni.
29. U okviru te Direktive, ispitanik je morao temeljiti svoj zahtjev na „*uvjerljivim i legitimnim razlozima u vezi njezine određene situacije*”. U pogledu Opće uredbe o zaštiti podataka, ispitanik može uložiti prigovor na obradu „*zbog razloga u vezi s njegovom ili njezinom određenom situacijom*”. Stoga ispitanik više ne mora dokazivati „*uvjerljive legitimize razloge*”.
30. Iz tog se razloga Općom uredbom o zaštiti podataka izmjenjuje teret dokaza, pružajući pretpostavku u korist ispitanika obvezujući naprotiv voditelja obrade da dokaže „*uvjerljive legitimize razloge za obradu*” (članak 21. stavak 1.). Posljedično, kada pružatelj pretraživača dobije zahtjev za brisanje koji se temelji na određenoj situaciji ispitanika, mora obrisati osobne podatke, u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (c) Opće uredbe o zaštiti podataka, osim ako ne može dokazati da postoje „*jači legitimni razlozi*” za prikaz određenih rezultata pretrage, koji zajedno s člankom 21. stavkom 1. čine „*jače legitimize razloge (...) koji nadilaze interese, prava i slobode ispitanika*”. Pružatelj pretraživača može utvrditi sve „*jače legitimize razloge*”, uključujući sva izuzeća iz članka 17. stavka 3. Opće uredbe o zaštiti podataka. Unatoč tomu, ako pružatelj pretraživača ne dokaže postojanje jačih legitimnih razloga, ispitanik ima pravo ishoditi brisanje u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (c) Opće uredbe o zaštiti podataka. Zapravo, zahtjevi za brisanje sada podrazumijevaju uspostavljanje ravnoteže između razloga povezanih s određenom situacijom ispitanika i uvjerljivih legitimnih razloga pružatelja pretraživača. Ravnoteža između zaštite privatnosti i interesa korisnika interneta u pristupu informacijama prema presudi Suda u predmetu Costeja može biti relevantna za provođenje takve procjene, kao i za ravnotežu kojom upravlja Europski sud za ljudska prava (ESLJP) u pitanjima koja se odnose na tisak.
31. Stoga pružatelji pretraživača i nadzorna tijela mogu i dalje upotrebljavati kriterije za brisanje koje je osmislila Radna skupina iz članka 29. u smjernicama o provedbi presude Suda Europske unije u slučaju „Google Spain SL i Google Inc. protiv Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) i Maria Costeja González” C-131/12 kako bi mogli procijeniti zahtjev za brisanje koji se temelji na pravu na prigovor (članak 17. stavak 1. točka (c) Opće uredbe o zaštiti podataka).
32. U tom pogledu, „*određena situacija*” ispitanika čini osnovu zahtjeva za brisanje (primjerice, rezultat pretrage ima štetne posljedice za ispitanika prilikom prijave za posao, ugrožava njegov ili njezin ugled u privatnom životu) i bit će uzeta u obzir pri uspostavljanju ravnoteže između osobnih prava i prava na informacije, uz klasične kriterije za obradu zahtjeva za brisanje, poput:
- ispitanik nema ulogu u javnom životu;

¹¹ Direktiva 95/46/EZ, članak 14.: „*Države članice odobravaju osobi čiji se podaci obrađuju pravo: (a) barem u slučajevima iz članka 7. stavaka (e) i (f) ove Direktive, da prigovori u bilo kojem trenutku zbog jakih i zakonitih razloga u vezi njezine određene situacije na obradu podataka koji se odnose na nju, osim kada je drugačije propisano nacionalnim zakonodavstvom. Ako je prigovor osnovan, obrada koju je započeo nadzornik ne smije više obuhvaćati te podatke*”

- predmetne informacije nisu povezane s njegovim ili njezinim profesionalnim životom, ali utječu na njegovu ili njezinu privatnost;
- informacije ne predstavljaju govor mržnje, klevetu ili sličan prekršaj u području izražavanja protiv njega ili nje u skladu sa sudskim nalogom;
- podaci navodno predstavljaju provjerenu činjenicu, ali su činjenično netočni;
- podaci se odnose na relativno manje ozbiljno kazneno djelo koje se dogodilo prije dugo vremena i koje je uzrokovalo predrasude prema ispitaniku.

33. Unatoč tomu, ovi kriteriji neće morati biti ispitani u odsutnosti dokaza o uvjerljivim legitimnim dokazima za odbijanje zahtjeva.

1.4 Razlog 4.: Pravo na brisanje podataka kada su osobni podaci nezakonito obrađeni (članak 17. stavak 1. točka (d))

34. U skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (d) Opće uredbe o zaštiti podataka, ispitanik može zatražiti brisanje osobnih podataka koji se odnose na njega ili nju u slučaju kada su nezakonito obrađeni.

35. Pojam nezakonite obrade prvo se tumači s obzirom na članak 6. Opće uredbe o zaštiti podataka koji se odnosi na zakonitost obrade. Ostala načela koja su utvrđena Općom uredbom o zaštiti podataka (poput načela iz članka 5. Opće uredbe o zaštiti podataka ili drugih odredbi iz poglavlja II.) mogu poslužiti takvom tumačenju.

36. Drugo, ovaj će se pojam naširoko tumačiti kao kršenje zakonske odredbe koja nije Opća uredba o zaštiti podataka. Takvo tumačenje objektivno moraju provoditi nadzorna tijela, u skladu s nacionalnim zakonima ili sudskim nalogom. Primjerice, zahtjev za brisanje odobrava se u slučaju kada je navođenje osobnih podataka izričito zabranjeno sudskim nalogom.

U slučajevima u kojima pružatelj pretraživača nije u mogućnosti dokazati pravnu osnovu za svoju obradu, brisanje zahtjeva može biti obuhvaćeno područjem primjene članka 17. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka, s obzirom da se obrada osobnih podataka u takvom slučaju smatra nezakonitom. Unatoč tomu, mora ga se podsjetiti da, u slučaju nezakonitosti izvorne obrade, ispitanik i dalje ima pravo zatražiti brisanje na temelju članka 17. stavka 1. točke (c) Opće uredbe o zaštiti podataka.

1.5 Razlog 5.: Pravo na brisanje kada osobni podaci moraju biti izbrisani radi sukladnosti s pravnom obvezom (članak 17. stavak 1. točka (e))

37. Na temelju članka 17. stavka 1. točke (e) Opće uredbe o zaštiti podataka, ispitanik može zatražiti od pružatelja pretraživača brisanje jednog ili više rezultata pretrage ako osobni podaci moraju biti izbrisani u skladu s pravnom obvezom Unije ili zakonodavstvom države članice kojem pružatelj pretraživača podliježe.

38. Ispunjavanje zakonske obveze može proizaći iz sudskog naloga, izričitog zahtjeva nacionalnog prava ili zakonodavstva EU-a da postoji „zakonska obveza brisanja” ili ako pružatelj pretraživača prekrši razdoblje zadržavanja. Primjera radi, razdoblje zadržavanja podataka određeno je tekstom, ali se ne poštuje (ali ova se hipoteza uglavnom odnosi na javne datoteke). Ovaj bi slučaj mogao obuhvatiti hipotezu o podacima koji nisu anonimni ili koji služe identifikaciji, a koji su dostupni u otvorenim podacima.

1.6 Razlog 6.: Pravo na brisanje podataka kada su osobni podaci koji su prikupljeni u vezi s ponudom usluga informacijskog društva djetetu (članak 17. stavak 1. točka (f)).

39. U skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (f) Opće uredbe o zaštiti podataka, ispitanik može zatražiti od pružatelja pretraživača da izbriše jedan ili više rezultata ako su osobni podaci prikupljeni u vezi s ponudom usluga informacijskog društva djetetu, kako je navedeno u članku 8. stavku 1. Opće uredbe o zaštiti podataka.
40. Članak obuhvaća izravno pružanje usluga informacijskog društva i ne obuhvaća nijednu drugu vrstu obrade. Općom uredbom o zaštiti podataka nisu definirane usluge informacijskog društva, već se njome upućuje na postojeće definicije iz zakonodavstva EU-a¹². Postoje određene poteškoće u tumačenju s obzirom da uvodna izjava (18) Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. pruža definiciju i šireg i dvosmislenog pojma „izravno pružanje usluga informacijskog društva”. U njoj se uglavnom navodi da te usluge „obuhvaćaju široki raspon gospodarskih djelatnosti koje se odvijaju na internetu”, ali se navodi da one nisu ograničene na „usluge za koje se ugovori sklapaju na internetu već se također odnose, **pod uvjetom da predstavljaju gospodarsku djelatnost, i na usluge za koje oni koji ih primaju ne plaćaju naknadu kao što su usluge kojima se putem interneta nude informacije ili komercijalna priopćenja, te usluge koje osiguravaju alate za omogućavanje pretraživanja podataka, pristupa podacima i pronalaženje podataka**”, navodeći kriterije gospodarske djelatnosti.
41. Iz prethodno navedenog proizlazi da će djelatnosti pružatelja pretraživača vjerojatno biti obuhvaćene izravnim pružanjem usluga informacijskog društva. Unatoč tomu, pružatelji pretraživača ne dovode u pitanje činjenicu odnose li se osobni podaci koje indeksiraju na dijete ili ne. Ipak, u pogledu njihovih specifičnih odgovornosti, i podložno članku 17. stavku 3. Opće uredbe o zaštiti podataka, morali bi izbrisati sadržaj koji se odnosi na dijete u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (c) Opće uredbe o zaštiti podataka uz uvažavanje činjenice da je riječ o djetetu kao valjan „temelj posebne situacije” (članak 21. Opće uredbe o zaštiti podataka) i da „djeca zaslužuju posebnu zaštitu u pogledu svojih osobnih podataka” (uvodna izjava 38. Opće uredbe o zaštiti podataka). U takvom slučaju mora se uzeti u obzir i kontekst u kojem izvorni voditelj obrade prikuplja osobne podatke. Posebice se mora uzeti u obzir datum na koji je izvorno mrežno mjesto započelo obradu kada ispitanik zatraži brisanje sadržaja.

2 IZUZEĆA OD PRAVA NA BRISANJE PODATAKA NA TEMELJU ČLANKA 17. STAVKA 3.

42. U članku 17. stavku 3. navedeno je da se stavci 1. i 2. članka 17. Opće uredbe o zaštiti podataka ne primjenjuju u mjeri u kojoj je obrada nužna:
- (a) radi ostvarivanja prava na slobodu izražavanja i informiranja (članak 17. stavak 3. točka (a));

¹² Točnije, članak 1. stavak 1. točka (b) Direktive (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (kodifikacija).

- (b) radi poštovanja pravne obveze kojom se zahtijeva obrada u pravu Unije ili pravu države članice kojom podliježe voditelj obrade ili za izvršavanje zadaće od javnog interesa ili pri izvršavanju službene ovlasti voditelja obrade (*članak 17. stavak 3. točka (b)*);
- (c) zbog javnog interesa u području javnog zdravlja u skladu s člankom 9. stavkom 2. točkama (h) i (i) kao i člankom 9. stavkom 3. (*članak 17. stavak 3. točka (c)*);
- (d) u svrhe arhiviranja u javnom interesu, u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe u skladu s člankom 89. stavkom 1. u mjeri u kojoj je vjerojatno da se pravom iz stavka 1. može onemogućiti ili ozbiljno ugroziti postizanje ciljeva te obrade (*članak 17. stavak 3. točka (d)*); ili
- (e) radi postavljanja, ostvarivanja ili obrane pravnih zahtjeva (*članak 17. stavak 3. točka (e)*).

43. Ovim se dijelom želi dokazati da se većina izuzeća u okviru članka 17. stavka 3. Opće uredbe o zaštiti podataka ne smatra prikladnima u slučajevima zahtjeva za brisanje. Takva se neprimjerenost zalaže za primjenu članka 21. Opće uredbe o zaštiti podataka na zahtjeve za brisanje. U svakom slučaju potrebno je zapamtiti da izuzeća iz članka 17. stavka 3. Opće uredbe o zaštiti podataka mogu biti ukinuta kao uvjerljivi legitimni razlozi u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (c) Opće uredbe o zaštiti podataka.

2.1 Obrada je nužna radi ostvarivanja prava na slobodu izražavanja i informiranja

44. Ovo se izuzeće od primjene članka 17. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka mora tumačiti i primjenjivati u kontekstu značajki koje definiraju brisanje. Članak 17. stavak 1. Opće uredbe o zaštiti podataka opisan je kao jasan i bezuvjetan mandat upućen voditeljima obrade. Ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 17. stavku 1. Opće uredbe o zaštiti podataka, voditelj obrade „*ima obvezu obrisati osobne podatke bez nepotrebnog odgađanja*“. Međutim, to nije apsolutno pravo. Izuzeća iz članka 17. stavka 3. Opće uredbe o zaštiti podataka određuju slučajeve u kojima se ova obveza ne primjenjuje.
45. Međutim, ravnoteža između zaštite prava zainteresiranih strana i slobode izražavanja, uključujući slobodan pristup informacijama, sastavni je dio članka 17. Opće uredbe o zaštiti podataka.
46. Sud je prepoznao u presudi u predmetu Costeja i nedavno ponovio u presudi u predmetu Google 2 da obrada koju provodi pružatelj pretraživača može značajno utjecati na temeljna prava zakonodavstva o privatnosti i zaštiti podataka ako se pretraga provodi s pomoću imena ispitanika.
47. Pri vaganju prava i sloboda ispitanika i interesa korisnika interneta u pristupu informacijama preko pružatelja pretraživača, Sud zaključuje da „*[i]ako, doista, pravâ osobe čiji se podaci obrađuju, koja su zaštićena tim člancima, općenito prevagaju nad navedenim interesom korisnikâ interneta, ta ravnoteža u određenim slučajevima ipak može ovisiti o naravi informacije o kojoj je riječ, o njezinoj osjetljivosti u odnosu na privatnost osobe čiji se podaci obrađuju kao i o javnom interesu za tu informaciju koji se može razlikovati osobito s obzirom na ulogu koju ta osoba ima u javnom životu.*“¹³
48. Sud također smatra da će prava ispitanika prevladati, u pravilu¹⁴, nad interesima korisnika interneta u pristupu informacijama preko pružatelja pretraživača. Međutim, utvrdio je i nekoliko čimbenika koji bi mogli utjecati na takvu odluku. Među njima su: priroda informacija ili njihova osjetljivost, posebice

¹³Sud, predmet C-131/12, presuda od 13. svibnja 2014., točka 81.; Sud, predmet C-136/17, presuda od 24. rujna 2019., točka 66.

¹⁴Sud, predmet C-131/12, presuda od 13. svibnja 2014., točka 99.; Sud, predmet C-136/17, presuda od 24. rujna 2019., točka 53.

interesi korisnika interneta u pristupu informacijama, interes koji može varirati ovisno o ulozi koju igraju zainteresirane strane u javnom životu.

49. Analiza Suda u pogledu brisanja podrazumijeva da, prilikom ocjenjivanja zahtjeva za brisanje, odluka pružatelja pretraživača o održavanju ili blokiranju rezultata pretrage nužno mora razmotriti kakav bi bio učinak odluke o brisanju na pristup korisnika interneta informacijama¹⁵. Učinak ne mora nužno imati za posljedicu odbijanje zahtjeva za brisanje. Kako je Sud potvrdio, takvo miješanje u temeljna prava ispitanika mora biti opravdano prevladavajućim javnim interesom da se takvim uključivanjem ima pristup informaciji o kojoj je riječ.
50. Sud također razlikuje između legitimnosti koju mrežni izdavač može imati za širenje informacija i legitimnosti pružatelja pretraživača. Sud je prepoznao da djelatnost mrežnog izdavača mora biti izvršena isključivo u novinarske svrhe, u čijem slučaju mrežni izdavač ima koristi od izuzeća koje države članice mogu predvidjeti u tim slučajevima na temelju članka 9. Direktive (trenutačni članak 85. stavak 2. Opće uredbe o zaštiti podataka). U tom pogledu, presuda u predmetu „M.L. i W.W. protiv Njemačke” od 28. lipnja 2018., ESLJP upućuje na to da uravnoteženje predmetnih interesa može dovesti do različitih rezultata ovisno o zahtjevu o kojem je riječ (razlikujući i. zahtjev za brisanje podnesen protiv izvornog izdavača čija je djelatnost u središtu onoga što sloboda izražavanja želi zaštititi od ii. zahtjeva podnesenog protiv pretraživača čiji prvi interes nije objavljivanje izvornih podataka o ispitaniku, već prije svega omogućavanje identificiranja svih dostupnih podataka o toj osobi i uspostavljanje njegovog ili njezinog profila na taj način).
51. Ta razmatranja treba ocijeniti u pogledu prigovora iz članka 17. Opće uredbe o zaštiti podataka s obzirom da u takvim odlukama prava ispitanika koji su zatražiti brisanje moraju biti odvojena zajedno s interesima korisnika interneta u svrhu pristupa informacijama.
52. Kako je Sud pojasnio u svojoj presudi u predmetu Google 2, članak 17. stavak 3. Opće uredbe o zaštiti podataka „izraz je činjenice da pravo na zaštitu osobnih podataka nije apsolutno pravo, ali (...) ga se mora razmatrati u odnosu na njegovu funkciju u društvu te ga treba odvojiti s drugim temeljnim pravima, u skladu s načelom proporcionalnosti”.¹⁶ Njime se „izričito postavljaju zahtjev odvajanja između, s jedne strane, temeljnih prava na privatnost i na zaštitu osobnih podataka, utvrđenih u člancima 7. i 8. Povelje, i, s druge strane, temeljnog prava na slobodu informiranja, zajamčenog u članku 11. Povelje.”¹⁷
53. Sud zaključuje da „ako operator pretraživača mora prilikom odlučivanja o zahtjevu za uklanjanje poveznice koja vodi do mrežne stranice na kojoj su objavljene posebne kategorije osobnih podataka (...), on mora na temelju svih relevantnih elemenata predmetnog slučaja te vodeći računa o težini miješanja u ispitanikova temeljna prava na privatnost i na zaštitu osobnih podataka, utvrđena u člancima 7. i 8. Povelje, provjeriti je li zbog razlogâ u značajnom javnom interesu (...), uključivanje te poveznice u popis rezultata prikazan nakon pretrage po osobnom imenu te osobe strogo nužno za zaštitu slobode informiranja internetskih korisnika potencijalno zainteresiranih da posredstvom navedene pretrage pristupe toj mrežnoj stranici, utvrđene u članku 11. Povelje.”¹⁸

¹⁵ Sud, predmet C-136/17, presuda od 24. rujna 2019., točka 56. i sljedeće.

¹⁶ Sud, predmet C-136/17, presuda od 24. rujna 2019., točka 57.

¹⁷ Sud, predmet C-136/17, presuda od 24. rujna 2019., točka 59.

¹⁸ Sud, predmet C-136/17, presuda od 24. rujna 2019., točka 69.

54. Zaključak je da, ovisno o okolnostima slučaja, pružatelj pretraživača može odbiti brisanje sadržaja u slučaju u kojem može dokazati da je uključivanje na popis rezultata izričito nužno za zaštitu slobode informacije korisnika interneta.

2.2 Obrada je nužna radi poštovanja pravne obveze kojom se zahtijeva obrada prema pravu Unije ili pravu države članice kojom podliježe voditelj obrade ili za izvršavanje zadaće od javnog interesa ili pri izvršavanju službene ovlasti voditelja obrade

55. Sadržaj tog izuzeća otežava primjenu na djelatnost pružatelja pretraživača i može utjecati na odluke o brisanju određenih rezultata, s obzirom na to da se obrada podataka koju provodi pružatelj pretraživača u načelu temelji na legitimnim interesima pružatelja pretraživača.

2.2.1 Pravna obveza

56. Teško je zamisliti postojanje pravnih odredbi koje obvezuju pružatelja pretraživača da širi određene informacije. To je posljedica vrste djelatnosti koju razvijaju. Pružatelji pretraživača ne proizvode ili predstavljaju informacije.

57. Stoga se ne čini vjerojatnim da zakonodavstvo država članica obuhvaća obveze za pružatelja pretraživača da objavljuju neke vrste informacija, umjesto utvrđivanja obveze da objava bude izvršena na drugim mrežnim stranicama koje će biti povezane s pružateljima pretraživača.

58. Procjena također može biti proširena na mogućnost da se zakonodavstvom Unije ili države članice nadzornom tijelu omogućuje da odluči obvezati pružatelje pretraživača na izravnu objavu podataka, a ne s pomoću poveznica na mrežnu stanicu na kojoj su podaci sadržani.

59. Ako postoje slučajevi u kojima zakonodavstvo države članice utvrđuje obvezu za pružatelja pretraživača da objavljuje odluke ili dokumente koji sadržavaju osobne podatke ili kojom se nadzornim tijelima daje ovlast da zahtijevaju takve objave, primjenjuje se izuzeće iz članka 17. stavka 3. točke (b) Opće uredbe o zaštiti podataka.

60. Ova primjena mora uzeti u obzir uvjete u kojima je uspostavljena, odnosno, da je održavanje predmetnih informacija nužno za ispunjavanje pravne obveze objave. Primjerice, da zakonska obveza ili odluka nadzornog tijela koje je ovlašteno donijeti tu obvezu, može obuhvaćati vremensko ograničenje za objavu ili izričito navedene svrhe koje mogu biti postignute unutar određenog vremenskog razdoblja. U takvim slučajevima, ako se pojavi zahtjev za brisanje koji je premašio ta vremenska ograničenja, izuzeće se više ne smatra primjenjivim.

61. Suprotno tomu, čest je slučaj da se zakonodavstvom države članice propisuje objava informacija koje sadržavaju osobne podatke na mrežnim stranicama. Ta zakonska obveza objave ili održavanja objavljenih informacija ne smatra se obuhvaćenom izuzećem iz članka 17. stavka 3. točke (b) Opće uredbe o zaštiti podataka s obzirom da nije usmjerena na pružatelja pretraživača, već na mrežne izdavače čiji je sadržaj povezan s indeksom pružatelja pretraživača. Stoga se pružatelj pretraživača ne može pozvati na postojanje obveze odbijanja zahtjeva za brisanje.

62. Međutim, zakonska obveza objave koja je upućena mrežnim izdavačima mora biti uzeta u obzir tijekom uspostavljanja ravnoteže između prava ispitanika i interesa korisnika interneta u pristupu informacijama. Činjenica da informacije moraju biti objavljene na mreži zakonskim mandatom ili,

nakon odluke nadzornog tijela koji je ovlašten donijeti takvu odluku, ukazuje na interes javnosti da ima mogućnost pristupa informacijama.

63. Ta pretpostavka postojanja prevladavajućeg interesa javnosti ne funkcionira na isti način u pogledu izvornih mrežnih stranica u usporedbi s rezultatima indeksa pružatelja pretraživača. Iako zakonska obveza objave informacija o određenom mrežnom mjestu može dovesti do zaključka da informacije ne trebaju biti izbrisane s te mrežne stranice, odluka u pogledu rezultata koje pruža pružatelj pretraživača kada se ime ispitanika općenito koristi kao pojam pretrage može biti drugačija.
64. Ocjenjivanje zahtjeva za brisanje u tim slučajevima ne smije pretpostavljati da postojanje zakonske obveze objave nužno podrazumijeva, do mjere u kojoj je ta obveza nametnuta izvornom mrežnom izdavaču, da pružatelj pretraživača ne može prihvatiti brisanje.
65. Odluka mora biti donesena, kao što je opće pravilo, uspostavljanjem ravnoteže između prava ispitanika i interesa korisnika interneta u pristupu informacijama s pomoću pružatelja pretraživača.

2.2.2 Izvršavanje zadatka provedenog u javnom interesu ili u izvršavanju javne ovlasti

66. Pružatelji pretraživača nisu javna tijela i stoga ne izvršavaju samostalno javne ovlasti.
67. Međutim, mogu izvršavati te ovlasti ako su im dodijeljene zakonodavstvom države članice ili Unije. Na isti način na koji mogu izvršavati misije javnog interesa ako se njihove djelatnosti smatraju nužnima za ispunjavanje javnog interesa u skladu s nacionalnim zakonodavstvom¹⁹.
68. S obzirom na obilježja pružatelja pretraživača, nije vjerojatno da će im država članica dodijeliti javne ovlasti ili smatrati njihovu djelatnost ili dio nje potrebnom za ostvarivanje zakonski utvrđenih javnih interesa.
69. Ako unatoč tomu postoji slučaj u kojem se zakonodavstvom država članica pružateljima pretraživača dodjeljuju javne ovlasti ili se njihovu djelatnost povezuje s ostvarivanjem javnog interesa, oni bi mogli bi iskoristiti izuzeće predviđeno člankom 17. stavkom 3. točkom (b) Opće uredbe o zaštiti podataka. Razmatranja koja su prethodno provedena u slučajevima u kojima je zakonodavstvom države članice uspostavljena zakonska obveza obrade informacija za pružatelje pretraživača također su važeća u ovom slučaju.
70. Kako bi bila donesena odluka o odbijanju zahtjeva za brisanje koji je povezan s ovim izuzećem, nužno je odrediti je li održavanje informacija u rezultatima pretraživača nužno za postizanje javnog interesa koji se želi ostvariti ili radi izvršavanja punomoći.
71. S druge strane, zakonske obveze ili javne interese izvršavaju države članice, a ako pretraživač odbije zahtjev za brisanje na temelju ovog izuzeća, također se mora razumjeti da to čini zato što smatra da je njegova djelatnost nužna za ostvarivanje javnih interesa. Pružatelj pretraživača u tom slučaju mora navesti razloge zbog kojih smatra da je djelatnost koju izvršava u javnom interesu. Bez takvog pojašnjenja, odbijanje zahtjeva ispitanika za brisanje ne nudi mogućnost da se pozove na izuzeće.

¹⁹ Opća uredba o zaštiti podataka, članak 6. stavak 3.: „Pravna osnova za obradu iz stavka 1. točaka (c) i (e) utvrđuje se u:
(a) pravu Unije; ili
(b) pravu države članice kojem voditelj obrade podliježe (...)”

72. Slijedom toga, nadzorno tijelo države članice čiji će se zakon primjenjivati mora se suočiti s potencijalnim prigovorom u skladu s člankom 55. stavkom 2. Opće uredbe o zaštiti podataka.

2.3 Razlozi od javnog interesa u području javnog zdravlja

73. Izuzeće je specifičan slučaj temeljen na činjenici da je obrada nužna za izvršavanje javnog interesa.

74. U tom slučaju, javni je interes ograničen na područje javnog zdravlja, ali, kao što je to slučaj s javnim zdravljem u bilo kojem drugom području, zakonita osnova za obradu mora biti utvrđena zakonodavstvom Unije ili države članice.

75. S gledišta primjene ovog izuzeća u kontekstu djelatnosti pružatelja pretraživača, mogu biti doneseni isti zaključci kako su prethodno navedeni. Ne čini se vjerojatnim da zakonodavstvo države članice ili Unije može uspostaviti odnos između djelatnosti pružatelja pretraživača i održavanja informacija ili kategorije informacija u rezultatima pružatelja pretraživača s postignućem svrhe od javnog interesa u pogledu javnog zdravlja.

76. Ovaj je zaključak očigledniji ako se uzme u obzir da je učinak brisanja samo taj da se neki rezultati brišu sa stranice rezultata koji se dobivaju kada se uglavnom ime unese kao kriterij pretrage. No, podaci se ne brišu iz indeksa pružatelja pretraživača i mogu se pronaći s pomoću drugih pojmova za pretragu.

77. Stoga je teško zamisliti da se čuvanje rezultata koji su vidljivi kada se pretrage uglavnom provode na osnovu imena ispitanika općenito može smatrati potrebnim iz razloga javnog interesa za područje javnog zdravstva.

78. Kriteriji o primjenjivosti nacionalnih normi i određivanje nadzornih tijela koja se moraju baviti s mogućim zahtjevima u slučaju koji se odnosi na članak 17. Opće uredbe o zaštiti podataka koji je odbijen s pomoću izuzeća o kojem se prethodno raspravljalo.

2.4 U svrhe arhiviranja u javnom interesu, u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe u skladu s člankom 89. stavkom 1. u mjeri u kojoj je vjerojatno da se pravom iz stavka 1. može onemogućiti ili ozbiljno ugroziti postizanje ciljeva te obrade

79. U ovoj situaciji pružatelj pretraživača mora biti u mogućnosti dokazati da brisanje određenog sadržaja na stranici s rezultatima predstavlja ozbiljnu prepreku ili u potpunosti sprječava postizanje znanstvenih ili povijesnih istraživačkih ili statističkih svrha.

80. Treba imati na umu da pružatelj pretraživača mora objektivno ostvarivati ove ciljeve. Za primjenu ovog izuzeća nije relevantna mogućnost da bi suzbijanje rezultata moglo značajno utjecati na istraživačke svrhe ili statističke svrhe koje su nastojali postići korisnici usluga pretraživača. Te svrhe, ako postoje, trebale bi se uzeti u obzir pri uspostavljanju ravnoteže između prava ispitanika i interesa korisnika interneta u pristupu informacijama s pomoću pružatelja pretraživača.

81. Također mora biti napomenuto da pružatelj pretraživača ove svrhe može objektivno nastojati postići bez poveznice između u načelu imena ispitanika i rezultata pretraživanja.

2.5 Uspostavljanje, ostvarivanje ili obrane pravnih zahtjeva

82. Načelno, malo je vjerojatno da pružatelji pretraživača mogu koristiti ovo izuzeće za odbijanje članka 17. Opće uredbe o zaštiti podataka o odbijanju zahtjeva.
83. Nadalje, potrebno je naglasiti da zahtjev za brisanje pretpostavlja suzbijanje određenih rezultata sa stranice rezultata pretraživanja koje pružatelj pretraživača pruža kada se naziv ispitanika obično koristi kao kriterij pretraživanja. Informacija ostaje dostupna upotrebom drugog pojma pretraživanja.